

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 травня 1949 р.

Харьковская Межобластная Контора
„ГЛАВКОНСЕРВ“

Министерства Пищевой Промышленности СССР

доводит до сведения граждан г. Харькова, что фирменный магазин „Главконсерв“, по ул. Свердлова, 35, киоски на Коммунальном рынке и Сумском базаре, а также продовольственные магазины города получили и реализуют шпинат-пюре в полкиловой банке по цене: первый сорт—1 р. 80 к., высший сорт—2 руб.

ШПИНАТ-ПЮРЕ выработан из мельчайших свежих молодых листьев шпината.

ТРЕБУЙТЕ
для приготовления
зеленых щей
и как приправу
к мясным блюдам

ШПИНАТ-ПЮРЕ

Главконсерв.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 15 (52)

21—31 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

21, 28 травня

21/V Абонемент сер. «З», талон 3.

28/V Абонемент сер. «Г», талон 3.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,
за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто Б. Бельського.

Диригент — П. Славинський, засл. арт.
РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт.
УРСР; П. Скоробагатько. Цариця Мі-
літріса, молодша сестра — В. Гужо-
ва, нар. арт. УРСР; І. Ісламова. К. Мо-

розова. Ткачиха, середня сестра — Т. Бар-
бітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР.
Повариха, старша сестра — В. Венецька,
Л. Колодуб, Т. Лігінська. Бабариха —
Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон —
В. Бутков, В. Совалов. Царівна-лебідь —
О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мо-
стова, лауреат Всесоюзного конкурсу майст-
рів естради. Старий дід — П. Калюжний,
О. Нікітін. Гонець — І. Бронзов, нар. арт.
УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт.
УРСР. Скоморох — Д. Діссар, Б. Малков.
Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хво-
рост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв,
Г. Коваль. Корабельник 3-й — М. Державін,
Б. Малков. Дяки — М. Григор'єв,
М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков,
П. Скоробагатько.

22 (вранці) травня

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник — І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР
В. Литвиненка.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Асистенти — Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери — В. Гарницька, В. Фіал-
ковська, Б. Шамович.

Дія відбувається в Німеччині в XVI сто-
річчі.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина I

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливую серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина I

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель—Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, О. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

22 травня

Абонемент сер. «И», талон 2.

Б. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Диригент — І. Баусов.

Постановка балетмейстера А. Гірмана.

Художник—Д. Овчаренко.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дуєт Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається

з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:

Я близ Кавказа - рождена...» —
погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувшись від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта—це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених—Я. Додін, П. Плавник. Князь Адам, батько Марії—І. Дергаус. Зарема—Н. Виноградова. Гірей—О. Горохов. Нура-лі—О. Галкін. Головний євнух—І. Дергаус. Няня—Л. Столярова.

У виставі беруть участь також артисти-солоїсти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізогов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, віолончель—Е. Хоміцер.

24 травня

Абонемент сер. «Р», талон 3.

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—П. Давидов.

Капітальне поновлення худ. оформлення художника І. Портнова.

Сценічна редакція В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Хормейстер—Б. Шамович.

Танці в постанові В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—В. Гужова, нар. арт. УРСР; Т. Літінська, Н. Ісламова. Татьяна—В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова. Ольга—Т. Барбітова, О. Носенко. Няня—А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес; О. Носенко. Трике—А. Нікітін, В. Хворост. Онегін—М. Григор'єв, Д. Козинець. Ленський—Б. Бутков, В. Совалов. Гремін—В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоро-багато. Ротний—Г. Коваль. Зарецький—М. Державін, Б. Малков.

Виставу веде С. Петров.

25, 27 травня

25/V абонемент сер. «А», талон 3.

27/V абонемент сер. «Е», талон 4.

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литви-венка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія I. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі—руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянется їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Одиллію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяє закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Одиллія, дочка лихого генія—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Принц Зігфрід—Я. Додін; В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард—О. Горохов, О. Кисенко. Блазень—Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда—М. Горпиненко, Г. Маслова. Наставник принца — Т. Агєєв, І. Дергаус.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

26 травня

Абонемент сер. «В», талон 3.

М. Римський-Корсаков

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар. Марфа, його дочка — О. Виноградова, заслужена артистка УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Любаша — Т. Барбітова, А. Левицька, народна артистка УРСР; Е. Лейтес. Григорій Лук'янович Мальята-Скуратов, опричник — Д. Державін, Д. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов. Єлісей Вомелій, царський лікар — П. Калюжний, О. Нікітін. Домна

Іванівна Сабурова, купецька вдова — К. Морозова. Дуняша, її дочка. подруга Марфи — О. Носенко. Петровна, ключниця Собакіних — Є. Івіна. Боярин — П. Скоро-багатько. Покоївка — Є. Ставчанська. Парубок — В. Хворост. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде С. Петров.

29 (вранці) травня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Переклад лауреата Сталінської премії М. Рильського.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер — Є. Мариківський

Художник — Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Бутков, В. Со-валов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Спарафучіле — М. Державін. Маддалена, його сестра — Е. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — Є. Носенко. Граф Монтероне — Б. Малков, П. Скоробагатько. Наближені герцога: Марулло — М. Григор'єв, Г. Коваль. Борса — П. Калюжний, А. Нікітін. Граф Чепрано — Б. Малков. Графиня Чепрано — Л. Колодуб, В. Павленко. Паж — Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна. Офіцер — Б. Малков, П. Скоробагатько.

Виставу веде А. Петров.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

29 травня

Абонемент сер. «Д», талон 3.

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник — Д. Овчаренко.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія I. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревностями, кидається на Данко з ножом, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невідьників переважаються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, картина 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне

життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

К а р т и н а 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний просяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замінанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запало ясным, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей від-

крилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавник. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любімова. Ватажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — М. Ізотов, О. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Виставу веде С. Петров.

31 травня

Абонемент сер. «О», талон 3.

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — П. Баленко.

Постава заслуженої артистки УРСР, балетмейстера Г. Берьозової.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея і Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, іде геть, але через короткий час наказує Степанові з'явитися до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Перед нею стоїть молодий сліпий кобзар, в якому вона впізнає Степана і падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його і падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло і урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. Виноградова. Степан — Я. Додін, П. Плавник. Батько Степана — О. Горохов, І. Дергаус. Мати Лілеї — Л. Столярова. Князь — А. Іванов, О. Нікітін. Танцмейстер — П. Строганов. Маріула — Г. Маслова. Молодий циган — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Стара циганка — Л. Столярова. Шевчик — О. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Алексеева, Д. Рожинська. Парубки, друзі Степана — Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, О. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг. Парис — Я. Додін, М. Ізотов. Венера — В. Бакланова. Афіна — Л. Любімова, Д. Рожинська. Гера — Г. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету.
Виставу веде А. Петров.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 22 (вранці), 28, 29 (вранці)
травня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів Л. Кіншиної та М. Ошеровського.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Канєвського.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хореограф — Е. Рабинович.

Концертмейстер — Є. Плещенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Майор Ігнат'єв, офіцер військової розвідки — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — Г. Гончарова, Є. Петрова, народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — М. Микитенко. Радянські бійці — В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний. Болдирев Володимир, в'язень — І. Костюченко, Г. Сичук. Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — С. Верхацький, Г. Козаченко,

засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — В. Мизиненко. Фурута, офіцер японської військової місії — І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — Н. Рантис. Молода японка — Т. Давидова. Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — М. Волошин. Кислов, білогвардійський генерал — О. Романенко. Федосеев, особистий ординарець генерала Кислова — М. Кірін. Біляева Катя, емігрантка — О. Валуева, Ю. Фоміна. Нецветаев, співробітник японської військової місії — С. Кошачевський. Мансуров, співробітник японської військової місії — Г. Снегірьов. Лаврова Інна, емігрантка — Я. Косаківна. Невідомий відвідувач — П. Тітов. Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — О. Тимофієнко, З. Біляева.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — Р. Хмара.

22, 29 травня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією І. Стешенко.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. Мейтуса.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Фердінанд, син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб —

М. Покотило, засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд — Н. Герасімова, В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента — І. Гавришко, І. Костюченко. Міллер, музикант — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — Г. Бабіївна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді — О. Тимофієнко. Камердинер герцога — В. Бондаренко, О. Подорожній. Лакей президента — М. Кірін. Лакей леді — М. Савченко. Поліцаї — В. Бережний, В. Лавров, Г. Снегірьов, Г. Чорний.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

24 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад М. Овруцької.

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР — М. Крушельницького та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР — Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар — В. Бондаренко. Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина — Л. Криниць-

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова
в ролі Ганни Ліхти.
(«Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

ка, засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка — М. Коржова. Кум Стебан, землероб — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—І. Костюченко. Файн, секретар Іоакима Піно—Г. Сичук. Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—С. Федорцева—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—Л. Подорожній. Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—М. Савченко.

Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—С. Ходкевич. Кіра Рейчел, журналістка з Чикаго—Н. Герасімова. Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фікус, землероб—В. Стеценко. Поліцейський — Г. Чорний. Слуга—В. Лавров. Журналісти—З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снегірьов. Фоторепортери — С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова. Стенографістки—Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова. Члени делегації—В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.

Виставу веде пом. режисера—Д. Бабенко.

Лауреат Сталінської премії, нар. артист
УРСР Ф. Радчук в ролі Іоакима Піно.
(«Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

25 травня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Переклад В. Владка

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник — Л. Альшиц.

Режисер-асистент—М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка - покоївка — А. Калішевська, Ю. Фоміна. Белла Чарлз, негритьянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — Н. Герасімова, В. Чистякова, народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максвелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський. Серкін, шеріф—О. Немзер, О. Подорожній. Чак Уоррен — М. Микитенко. Айзі—В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

26 травня

К. Ісаєв та О. Галич

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Переклад І. Стешенко.

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжиков, приїжджий з Таймиру—І. Костюченко. Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна—О. Валуєва. Андрій Миколайович Гришко—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова—Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової—Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто—О. Свистунов, О. Подорожній. Адміністратор готелю—М. Савченко. Людина з бородою—Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер—М. Микитенко. Командировочні—М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

27 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Є. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабинович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Прісінька, їхня дочка—О. Валуєва, П. Куманченко, засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—І. Костюченко, С. Кошачевський. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина—Ю. Фоміна. Евжені, їх дочка—Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків — Р. Кіріна, Ю. Фоміна. Поміщик—В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина—О. Тимофієнко. Гусар — Г. Снегірьов. Його дама — М. Коржова.

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.
Дія відбувається на Україні року 1835.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 мая

А. Сухово-Кобылин

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3 актах.

Постановка засл. арт. УССР И. Любича.
Режиссер-ассистент—Э. Коломийский.
Художник Ю. Рыжиков.

Засл. арт. УССР Л. Линецкая в роли Атуевой. («Свадьба Кречинского»).

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — П. Осокин, заслуженный артист СССР. Лидочка, его дочь — Н. Шеремет. Анна Антоновна Атуева, ее тетка — Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Владимир Дмитрич Нелькин, помещик, близкий сосед Муромских — Р. Брилинг. Михаил Васильевич Кречинский — В. Матов, засл. арт. СССР. Иван Антонович Расплюев — А. Волин, Э. Коломийский. Никанор Саввич Бек, ростовщик — В. Кропотков, П. Пружанский. Щербнев, купец — И. Мальвин, Т. Прево. Федор, камердинер Кречинского — В. Шаповалов. Тишка, швейцар в доме Муромских — Ф. Кривонос, В. Криштоп. Полицейский пристав — А. Котляров. Горничная Муромских — К. Борискина, М. Шматченко. Казачок Муромских — В. Криштоп, А. Рубанов. 1-й лакей — М. Иоффе, 2-й лакей — В. Негреба.

Арт. Н. Шеремет в роли Лидочки.
(«Свадьба Кречинского»).

Фото А. Майденберга.

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

24, 27 мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод М. Лозинского

Постановка режиссера А. Глаголина.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — Е. Оноприенко, Н. Тамарова, засл. арт. СССР. Теодоро, ее секретарь — В. Венцовский, Г. Ратальский. Ее служанки: Марсела — Е. Оноприенко, Н. Скоркина. Доротея — К. Борискина, М. Шматченко. Анарда — З. Кудряшева, Н. Шеремет. Отавьо, ее мажордом — П. Пружанский. Фабьо, ее слуга — Б. Тощенко. Граф Федерико — Г. Столкин, Б. Табаровский. Маркиз Рикардо — И. Мальвин, Т. Прево. Граф Лудовико — И. Здановский, А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро — А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико — В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикардо — С. Лерман. Камило — М. Иоффе.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

25 мая

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3 действиях

Перевод М. Левиной и С. Дольского.

Постановка народного артиста СССР

В. Аристова.

Художник — Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — В. Аристов, нар. арт. УССР. Томми, его сын — Л. Молдаванов, В. Цветков. Хэрри, учительница — Т. Семичева. Эндерсон, инженер — М. Таранов. Мэй Ховард, тетя Хэрри — О. Зубова. Феликс, школьник — М. Шматченко. Вейнис, секретарь школы — З. Кудряшева. Мастерс, редактор местной газеты — А. Волин. Аллен, адвокат — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — В. Шаповалов. Питерс — И. Мальвин. Фитцджеральд — Б. Викторин. Боуэн — А. Кочкарева. Джим — В. Криштоп. Виржи — Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Броун — В. Кривонос. Кэрэн — П. Пружанский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

26 мая

Братья Тур и Л. Шейнип

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4 актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режисер-лаборант — В. Цветков.

Художник — Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин Никита Иванович, полковник — В. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин сержант, его ординарец — Ф. Кривонос. Глухов, майор — М. Таранов, Б. Тоценко. Маслов, генерал — Б. Викторин. Джемс Гилл, полковник армии США — А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — В. Карпенко, П. Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Танеева. Вудд, сенатор — А. Котляров. Амери-

канские журналисты: Кемпбелл — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; Ллойд — В. Кропотов, Г. Столкин; Эчмен — Г. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — В. Золотарев, засл. арт. УССР; И. Любич, засл. арт. УССР. Курт Дитрих, его сын — В. Шаповалов Эрнст Шметтау, его зять — В. Венцовский, В. Лизогуб. Эльза, жена Шметтау — З. Кудряшева, Е. Оноприенко. Вальтер, их сын — Н. Скоркина, М. Шматченко. Шранк-Краус — И. Здановский, И. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Привалов. Автоматчики, связисты: В. Криштоп, С. Лерман, А. Рубанов, Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

28, 29 (днем) мая

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4 действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР А. Крамова.

Художник — Г. Цапок.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — И. Любич, заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — А. Танеева. Его сестры: Ольга — К. Суковская. Маша — Н. Тамарова, заслуж. арт. УССР. Ирина — А. Воронович, народн. арт. УССР; Р. Семашко. Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши — Я. Азимов. Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи — В. Матов, засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик — В. Северов, засл. арт. УССР. Соленый Василий Васильевич, штабс-капитан — Г. Ратальский, В. Шаповалов. Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — А. Крамов, народн. арт. СССР. Федотик

Алексей Петрович—Б. Тоценко. Родэ Владимир Карлович, подпоручик—В. Лизогуб, Г. Столкин. Ферапонт, сторож из земской управы—Э. Коломийский. Анфиса, няня — К. Туберозова.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

29 мая

А. Островский

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4 дейст., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР
А. Крамова.

Режиссер — И. Любич, засл. арт. УССР.
Художник — М. Беспалов.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов—В. Венцков-
ский. Глафира Климовна Глумова, его
мать—К. Туберозова. Нил Федосеевич Ма-
маев, богатый родственник Глумова —
Я. Азимов. Клеопатра Львовна Мамаева,
его жена—К. Суковская. Крутицкий, гене-
рал в отставке—А. Крамов, нар. арт. СССР.
Софья Игнатьевна Турусиная, богатая вдо-
ва—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Машень-
ка, ее племянница—Р. Семашко. Егор Васи-
льевич Курчаев, гусар—В. Лизогуб, Б. То-
ценко. Голутвин, человек не имеющий за-
нятий—И. Здановский. Иван Иванович Го-
родулин — И. Любич, засл. арт. УССР.
Манефа, женщина занимающаяся гада-
нием и предсказыванием — А. Кочка-
рева. 1-я приживалка Турусиной —
М. Шматченко. 2-я приживалка Турусиной—
Н. Щермет. Человек Мамаева—В. Криш-
топ. Человек Крутицкого—Т. Прево. Григо-
рий, человек Турусиной—К. Котляров.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

Л Ъ В О В С К И Й Т Е А Т Р МУЗЫКАЛЬНОЙ КОМЕДИИ

21 мая

А. Живцов

РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО

Музыкальная комедия в 3 действиях.

Текст Н. Мерцальского.
Постановка И. Гриншпуна.
Дирижер — И. Кильберг.
Художник — А. Найдич.
Балетмейстер — Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Капитан Орлов — И. Анипреев. Боцман
Сашин — Н. Кочкин. Профессор Ершов —
К. Гримм. Марина — Е. Дембская, М. Де-
мина, Н. Жевахова. Ольга — М. Демина,
Т. Овсянникова. Кротов — М. Водяной,
Л. Стенковский. Бумеранг, директор цир-
ка — Д. Козачковский, засл. арт. УССР.
Мина, его жена — Я. Зарина. Моро, иллю-
зионист — З. Вольский, Э. Уваров. Ой,
его ассистент — Я. Шуль.

БАЛЕТ

Фокстрот — Е. Геевская, Н. Дельсон,
И. Москалева, Ю. Тубин.

Акробатический этюд — Т. Касьянов,
Е. Полстяная.

Песенка Мейлань—Е. Дембская, М. Де-
мина, Н. Жевахова, В. Саванчук, Л. Са-
нина, В. Скичко, Х. Пилипко, Г. Пыш-
кина, Т. Шершун.

Желтый дракон—В. Алферова, Н. Дель-
сон, Е. Дембская, Е. Демина, Н. Жева-
хова, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Моска-
лева, Ю. Тубин.

К. Бенц

ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ

Оперетта в 3 действиях.

Текст Евг. Геркена.

Постановка И. Гриншпуна.

Дирижер—К. Бенц.

Художник—А. Найдич.

Балетмейстер — Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Адриена Бонэ, актриса — Е. Дембская, Н. Жевахова. Стефан Боровский, художник—В. Махов, В. Чекалов. Фон-Шлегель, прусский офицер—К. Гримм, Я. Шуль. Шарль Пероке, владелец модных парижских магазинов—Н. Кочкин, Э. Уваров. Жюльетта Пероке—Н. Бухарина. Берже, адвокат — М. Водяной. Катрин Фийет — М. Демина. Пьер Тибо — З. Вольский, Л. Стенковский. Виконтесса Луиза де-Ришар—Я. Зарина. Пешке, сержант—Д. Лепеха. Жанна — Н. Ходусова. Сюзанна — Т. Овсянникова.

БАЛЕТНЫЕ СЦЕНЫ

Адриена—И. Москалева, В. Саванчук. Стефан—Н. Дельсон. Кавалер—Т. Касьянов. Продащица цветов—В. Алферова. Уличная танцовщица—Е. Геевская, Е. Полстяная. Франты—Г. Левкович, Ю. Тубин. Девушки сельские—Х. Пилипко, Г. Пышкина, Л. Санина. Горожанки—Т. Плужниченко, В. Саванчук, В. Скичко.

Э. Кальман

ПРИНЦЕССА ЦИРКА

Оперетта в 3 действиях.

Текст И. Рубинштейна.

Постановка И. Гриншпуна.

Дирижеры—И. Кильберг, К. Бенц.

Художник—Ю. Стефанчук.

Балетмейстер—Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мистер Икс, он же граф де-Шатоне, он же Этьен Вердье—И. Анипреев, В. Чекалов. Теодора Вердье—Е. Дембская, Я. Зарина. Маркиз де-Пурсоньяк—Н. Кочкин. Пауссон—Л. Стенковский. Пулярд—Г. Левкович. Пинелли, директор цирка—Я. Шуль. Мабель Гибсон—М. Демина, И. Москалева. Тони—М. Водяной, З. Вольский. Каролина, его мать—Н. Бухарина. Пеликан—Э. Либэрро. Максик, мальчик — Е. Хомяк.

БАЛЕТ:

«Наездница»—В. Алферова.

«Танец с обручами»—солисты: Т. Касьянов, Т. Плужниченко, Е. Полстяная, артисты балета: Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.

«Вальс» — В. Алферова, Н. Дельсон, И. Москалева.

Эксцентрический танец — Г. Левкович, Ю. Тубин.

22 мая

Э. Кальман.

СИЛЬВА

Оперетта в 3-х актах.

Текст В. Михайлова и Д. Толмачева.

Постановка И. Гриншпуна.

Дирижер — И. Кильберг.

Балетмейстер — Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сильва Вареску — артистка варьетэ — Л. Адамова, Е. Дембская. Эдвин Воляпюк — Анипреев, В. Махов. Леопольд, князь Воляпюк, его отец Э. Либэрро, Э. Уваров. Юлиана, княгиня Воляпюк — Н. Бухарина. Стасси, племянница князя Леопольда — И. Москалева, Н. Ходусова. Граф Бони Конислау — М. Водяной, З. Вольский. Росдорф, лейтенант, кузен Эдвина — Л. Стенковский. Ферри — Н. Кочкин. Мэрэ, приятель Бони — Г. Левкович, Ю. Тубин. Кисс, нотариус — Я. Шуль. «Золотая молодежь», приятели Бони — А. Голик, Г. Левкович. Половодов, Л. Стенковский, Н. Тубин. Актрисы варьетэ, подруги Сильвы — Д. Лев-

коева, Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, Н. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко Е. Хомяк.

Балетная сюита — солисты: Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Е. Полстяная, Ю. Тубин и ансамбль балета.

В. Витлин, Л. Брун, Н. Минх.

РАСКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Текст В. Вишневого, А. Крона, В. Азарова.

Постановка засл. арт. СССР Д. Козачковского.

Дирижер—И. Кильберг.

Художник—А. Найдич.

Балетмейстер—Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Самойлов, командир соединения—К. Гримм.
Кедров, командир катера—И. Анипреев,
В. Чекалов. Капитан Силыч, боцман —
Д. Козачковский, засл. арт. СССР; Н. Кочкин. Михаил Чекрыгин, балтийский моряк—
М. Водяной, В. Махов. Георгий Бронза, одесский моряк — З. Вольский. Елена —
Е. Дембская, М. Демина. Киса—Н. Бухарина, Я. Зарина. Евграф Чижев—М. Водяной, Э. Либэрро. Марья Астафьевна —
Р. Данильева, Я. Зарина. Ардашон Васильевич, парикмахер—Э. Уваров. Капитан фон-Дитмарштейн—Я. Шуль. Адольф Гофман—Л. Стенковский.

БАЛЕТ:

Морская шуточная пляска—Г. Левкович, Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.

«Яблочко» — Е. Геевская, Г. Левкович, И. Москалева, Ю. Тубин.

Спортивный вальс—Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева, Е. Полстяная.

Матросский перепляс — исполняет весь ансамбль балета.

23 мая

Э. Кальман

БАЯДЕРА

Оперетта в 3 действиях

Текст К. Грекова, Г. Ярона.

Постановка режиссера Н. Бухариной.

Дирижеры—И. Кильберг, К. Бенц.

Художник—А. Найдич.

Балетмейстер—Н. Дельсон.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Принц Раджами Лагорский—И. Анипреев,
В. Махов. Одетта Даримонд, примадонна театра Шатлэ—Л. Адамова, Е. Дембская.
Маркиз Наполеон Сен-Клош—М. Водяной,
З. Вольский. Луи-Филипп ла Туретт —
Н. Кочкин, Э. Либэрро. Мариетта, его жена—Н. Бухарина, М. Демина. Полковник Паркер — К. Гримм. Директор театра Шатлэ—Н. Дельсон, Я. Шуль. Пинпринет, шеф клаки театра Шатлэ—Л. Стенковский. Дэвэ, адъютант принца—Г. Левкович. Дэвэ Синч Брамин—А. Лукашев, Н. Половодов. Джони Бармен—Г. Левкович, Ю. Тубин. Капельдинер—М. Папка.

БАЛЕТ:

«Шампанское» — Н. Кутольвас, Г. Левкович, Ю. Тубин.

«Заклинательница змей» — Е. Геевская, И. Москалева.

«Индус»—Н. Дельсон, Т. Касьянов.

«Европеец»—Г. Левкович, Ю. Тубин.

«Грезы любви»—В. Алферова, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.

Баядерки—Т. Овсянникова, Х. Пилипко, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко, Н. Ходусова.

Танго—Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева, Е. Полстяная.

Румба—Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.

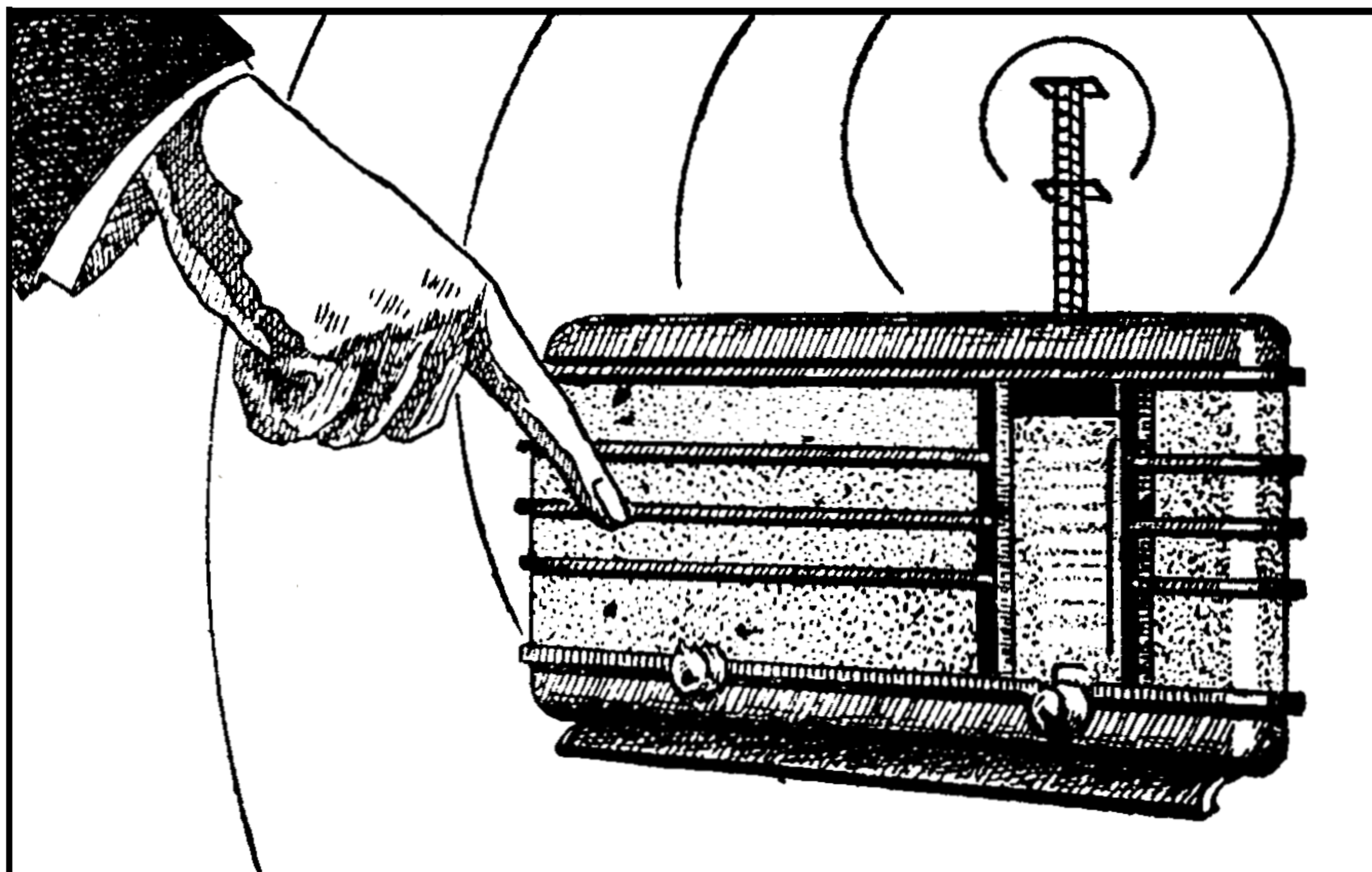
Відповідальний редактор З. СМОКТИЙ

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 08895. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 426. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

ГРОМАДЯНИ, РЕЄСТРУЙТЕ ВАШІ РАДІОПРИЙМАЧІ!

**РЕЄСТРАЦІЯ РАДІОПРИЙМАЧІВ ТА ПРИЙОМ
АБОНПЛАТИ ПРОВАДИТЬСЯ В ПОШТОВИХ
ФІЛІЯХ ТА КОНТОРАХ**

АБОНПЛАТА ВНОСИТЬСЯ ДВІЧІ НА РІК:

за перше півріччя — 1-го лютого,
за друге півріччя — 1-го серпня

РОЗМІР АБОМЕНТНОЇ ПЛАТИ:

	На 6 місяців	На рік
За приймачі в окремих квартирах	18—00	36—00
За приймачі в червоних кутках, хатах-читальнях, радіопартаудиторіях	27—00	54—00
За приймачі в торговельних, видовищних підприєм- ствах, в установах та організаціях	37—50	75—00
За детекторні радіоприймачі	2—50	5—00

**За нереєстрацію радіоприймачів та за несвоєчасну
сплату абонплати НАКЛАДАЄТЬСЯ ШТРАФ.**